

Syyrin Sanomat

2007

Liedon susi

HYVÄT SUKUSEURANJÄSENET

Ensiksi haluan kiittää pitkäaikaista Syyrin Sanomien päätoimittajaa Marja-Riitta Perttulaa ansiokkaasta työstä lehden toimittajana, kirjoittajana, tutkijana ja kuvaajana. Kuten huomaatte Marja-Riitta on tehnyt hyvin yksinäistä toimittajan työtä ja joutunut yksin vastaamaan lehdestä. Ymmärrän hyvin sen, että hän päätti luopua lehden päätoimittajan tehtävästä ja antaa meille muille mahdollisuuden jatkaa lehden toimittamista. Vielä kerran kiitos hänelle erittäin ansiokkaasta työstä.

Toiseksi haluan kiittää Syyrin Sukuseuran pitkäaikaista sihteerä Matti Äärilää perään antamattomasta työstä sukuseuran toiminnan kehittämiseksi. Matti on sihteerin toimen lisäksi valokuvannut paljon sukulaisten kohtaamisia sukukokouksissa ja välivuosien retkillä ja taitaa olla ainoa suvun jäsen joka on kirjoittanut säännöllisesti Syyrin Sanomiin juttuja ja jopa turun murteella. Lisäksi hän onnistui suostuttelemaan suvun kotisivujen webmasteriksi Matti Saarisen joka on talven ja kevään aikana päivittänyt kotisivujamme ajantasalle ja taas kerran me kaikki yhdessä voimme vaikuttaa niiden sisältöön.

Kolmanneksi kiitän Matilda Ihamuotilan Muistosäätiötä saadusta rahallisesta tuesta, jonka ansiosta olemme voineet järjestää sukukokouksia ja välivuosina retkiä eri puolilla Suomea.

Edellä on jaettu kiitoksia, mutta haluan antaa myös negatiivista palautetta ja se koskee suvun nuorisoa, joita ei juurikaan ole näkynyt sukukokouksissa eikä myöskään retkillä. Säätiö on vuosittain jakanut stipendejä ja näin auttanut useita opiskelijoita rahallisesti. Luulisi jo pelkästään tämän herättävän mielenkiintoa suvun yhteisiä tapaamisia kohtaan, joita on viimeaikoina ollut joka vuosi.

Syyrin Sanomat on meidän kaikkien yhteinen lehti, johon jokaisella suvun jäsenellä on mahdollisuus kirjoittaa mielestään tärkeistä asioista. Ottakaamme tavoitteeksi, että jokainen meistä kirjoittaa yhden jutun lehteen, jolloin saamme varmasti erittäin mielenkiintoisen lehden luettavaksemme aluksi kerran vuodessa ja jatkossa kaksi kertaa vuodessa.

Yrityksissä perään kuulutetaan esimiesten esimerkkiä ja näin ollen meidän toimihenkilöiden tulee näyttää esimerkkiä ja kannustaa muitakin kirjoittamaan juttuja.

Jukka Kahila
sukuseuran puheenjohtaja

SIHTEERIN PALLILTA

Nyt kädessäsi oleva Syyrin Sanomat on kokenut muutoksen, kun lehden ensi numerosta lähtien päätoimittajana toiminut Marja-Riitta Perttula lopetti vuosien uurastuksen ja jätti suuret saappaat toisten täytettäväksi. Marja-Riitalla oli alusta asti selkeä näkemys millaisen tulee sukuseuran lehti olla, ja sen hän toi myöskin esiin ammattimaisella otteella.

Lehden tulee olla yhdysside suvun jäsenten välillä. Se kertoo laajalle levinneille suvun jäsenille sen sisällä tapahtuneet asiat. Jotta tämä voisi toteutua lehden toimitus kaipaa tietoja suvun eri haarojen tiedottajilta.

Lehteen on hyvä suvun tiedoksi painaa suvun jäsenten merkkipäivät ja kaikki muutkin perhetapahtumat. Säätioilta apurahoja saaneet voisivat myöskin kirjoittaa omista opiskeluis- taan, joiden kustannusten peittämiseksi apuraha on saatu, tällaisia tietoja lehti ottaa mielellään julkaistavaksi.

Sukuseura tarjoaa myöskin mielenkiintoisen toimintasarjan henkilölle, joka tuntee mielenkiintoa tutkia sukumme varhaisempia vaiheita. Mitä löytyy Fredrica ja Matti Syyrin takaa. Millainen maailma sieltä mahdollisesti tulee tutkijaa vastaan.

Erityisen mielenintoisia ovat suvun jäsenten kertomat muistelukset ja tapahtumat vuosikymmenien takaa.

Myöskin Syyrin Sanomat tarjoaa halukkaalle ja innokkaalle toimittajalle mielenkiintoisen työmaan sukuseuran lehden toimittamisesta. Lehti toimii suvun jäsenten yhdyssiteenä. Lehti kertoo suvunhistoriasta, tästä päivästä ja myöskin tulevaakin suunnitellaan.

Halukkaat voivat ottaa yhteyttä sihteeriin : Matti Äärilä os. Maunulantie 53, 20900 Turku puh. 02 2580 283 ,Gsm 040 7470026 e-mail: matti.aarila@pp.inet.fi

OSOITTEEN MUUTOKSET.

Hyvä suvun jäsen. Mikäli olet muuttamassa, ilmoitathan uuden osoitteesi myöskin sukuseuralle
Kiitos

JÄSENMAKSUT:

SUKUSEURA LÄHETTI vuonna 2006 138 JÄSENMAKSULOMAKETTA.
MAKSANEITA 60??

TÄMÄN LÄHETYKSEN MUKANA SEURAA JÄSENMAKSULOMAKE VUODELLE 2007 MUISTATHAN MAKSAA KULUVAN VUODEN JÄSENMAKSUN. KIITOS

Matti Äärilä

OPINTOMATKA SENEGALIIN

Muutama vuosi sitten päätimme yhdessä ranskan kielen ja ranskan kääntämisen opiskelijoiden kanssa, että lähdemme ranskankieliseen Senegaliin. Päätimme ryhtyä suunnittelemaan tarkemmin yhteisesti tulevaa opintomatkaamme. Suomessa sovimme professorimme kanssa, että jokainen meistä opiskelijoista valitsee yhden aiheen, josta kerää Senegalissa tietoa luennoilta, kirjastoista ja haastattelemalla. Palatessamme Suomeen kerätystä materiaalista koottaisiin tutkimuksia.

Omasta tutkimuksestani kehkeytyi pro graduaiheeni. Näin kävi muutamalle muulle oppilaille. Pro gradussani tutkin erään senegalilaisen elokuvan tekstitystä. Haastattelin senegalilaisia opiskelijoita, joiden tuotoksia käytän tutkimukseni aineistona. Sain Matilda Ihamuotila – säätiöltä apurahaa ”materiaalin keruumatkaa” varten, joka ansioista sain kartutettuani tietojani tutkimastani elokuvasta sekä tutustuttuani senegalilaiseen audiovisuaalisuuden nykytilanteeseen.

Kohdemaamme Senegal on valtio läntisessä Afrikassa. Se on tunnettu Pariisi-Dakar-rallistaan. Siellä asuu runsaat kymmenen miljoonaa ihmistä, joista 95 % on muslimeja. Maan pääkaupunki on Dakar, jossa asuu noin 2 miljoonaa ihmistä. Virallinen kieli on ranska, muita käytettyjä kieliä ovat wolof, bambara, sereer, fulfuld, mandinko, soninke, joola ja arabia. Näiden lisäksi Senegalissa puhutaan muutamaa kymmentä vähemmistökieltä. Senegalin puhutuin kieli on wolof, jonka opitaan kotikielenä pienestä lähtien. Toisin kuin valtio toivoisi, on wolof säilyttänyt asemansa ihmisten kotikielenä.

Matkan valmisteluihin meni kaksi vuotta. Budjetin keruuta varten pidimme muun muassa myyjäisiä ja työskentelimme Hulluilla Päivillä. Tiedon hankkiminen Dakarin yliopistosta oli hankalaa. Saimme lopulta yhteyden yliopistoon erään paikallisen lehtorin avulla. Valmistelujen myötä opintomatkamme kohde osoittautui hyväksi valinnaksi. Dakarin yliopisto on Länsi-Afrikan suurin ja vanhin, yli 40 000 opiskelijan opinahjo. Sen lisäksi Dakarissa on tärkeitä tieteellisiä tutkimuskeskuksia.

Helmikuussa 2006 lähdimme Senegaliin 12 innokkaan opiskelijan voimin. Saavuttuamme Dakarin lentokentälle meitä odottivat oppaan lisäksi afrikkalaisen kaoottinen ilmapiiri kuin suoraan elokuvasta. Kun pääsimme autoon, kuljettaja laittoi senegalilaista musiikkia soimaan ja sanoi meille musiikin soittamisen olevan tapa toivottaa ihmiset tervetulleiksi. Päästyämme vuokraamaamme taloon ja hoidettuamme muutaman asian oppaiden avulla, pääsimme vihdoinkin pitkällemme. Tuudittauduimme unten maille hytysten ininän säestämänä.

Aamulla heräämme kukon kieuntaan ja korttelin moskeijan kovaääniseen rukoukstuun. Matkallamme lähimpään leipomoon pitää väistää milloin lampaita, milloin autoja,

järjestyssäännöt kun näyttävät olevan hiukan toisenlaiset kuin meillä Suomessa. Kadut ovat hiekan ja pölyn peittämiä, ja niitä reunustavat valkoiset kesken jääneet rakennukset. Katunäkymään kuuluvat myös pienet koraanikoulujen lähettämät kerjäläiset. Kyseessä on islamilaisten koraanikoulujen oppilaat eli talibit, jotka hankkivat elantonsa kaduilla kerjäämällä. Kerjäämisen kautta lapset oppivat nöyryyttä ja yksinkertaisen elämän hyveitä, mutta siinä voi helposti ajautua rikoksen tielle. Nämä kaikki yksityiskohtat luovat tietynlaisen tunnelman, johon sopeudumme hyvin nopeasti. Muutaman päivän kuluttua emme enää kiinnitä näihin yksityiskohtiin, tunnelma vaikuttaa kotoisalta ja silmä ja korva ovat jo tottuneet kaikkeen uuteen.

Keltaiset bussit kävelykadulla

Katuelämän lisäksi afrikkalaista rentoa elämänasennetta tuntuisivat kuvaavan hyvin muun muassa joustava ajankäyttö ja eläminen tässä hetkessä. Elämänrytmi tuntuu vieraalta suomalaisen kulttuurin tottuneelle. Suomalaisina ihmettelimme monesti, kuinka paikallisilta jää aikaa työntekoon, sillä he viettävät hyvin paljon aikaa toistensa kanssa. Aina tuttujen luona vieraillessa senegalilaisilla on tapana tarjota paikallista hyvin makeata minttuteetä. Kaikki vieraat osallistuvat niin kutsuttuun teeseremoniaan, jossa pääsee seuraamaan teen valmistusta alusta loppuun asti. Jo itse teen valmistus saattaa kestää tunnin. Tämän jälkeen vieraat voivat jäädä pitkäksikin aikaa keskustelemaan. Samaksi iltapäiväksi ei kannata suunnitella muuta ohjelmaa, sillä tehetki venyy helposti alkuillan puolelle. Kesken kaiken lähteminen taas saattaa olla epäkunnioittavaa.

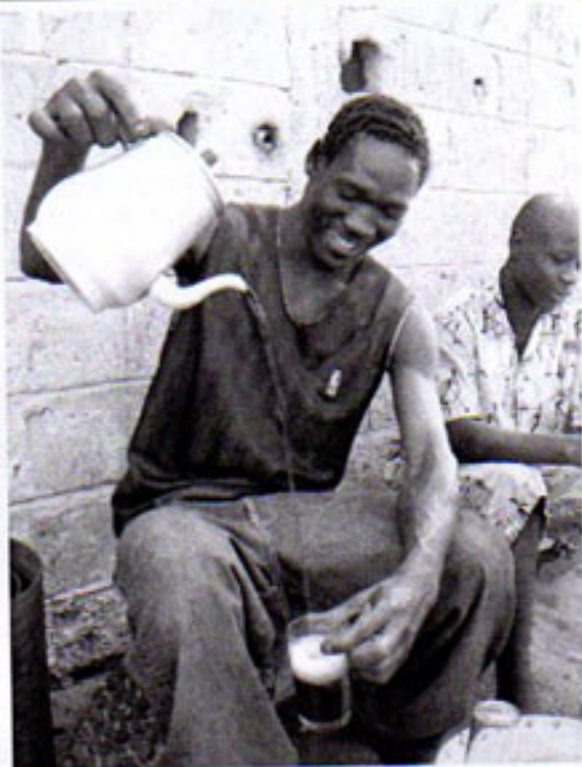

Ile de Gordee Ita. Orjakaupastaan tunnettu saari

Suomalaisena oli vaikeata ymmärtää, kuinka paikallisilla on aikaa ja energiaa loputtomiin kestävään keskusteluun. Kun menin haastattelemaan pro graduani varten hankittujani koehenkilöitä, meillä meni kokonainen iltapäivä teeseremoniaan ja yleiseen keskusteluun. Pitkän juttutuokion jälkeen aloin suomalaisena välillä kaivata omaa rauhaa tai hiljaisia hetkiä, jolloin olisin voinut hengähtää. Ajattelin, että hoputtelu olisi epäkohteliasta ja osoitus kärsimättömyydestä. Kuukausi, jonka olin varannut materiaalin keruuseen, vaikutti hyvin lyhyeltä ja kiire yllättikin matkan loppuvaiheessa.

Apinanleipäpuu Baobab kukkii

Paikallista kahvin keittoa

Senegalilaisille perhe, yhdessäolo ja asioiden jakaminen toisten kanssa ovat olennainen osa arkea. Perhe on yhteiskunnan tärkein instituutio, sen keskuudessa jaetaan niin ilot että surut. Perheen keskuudessa syödään aina myös yhdessä ja yleensä samasta astiasta. Lounasta tai illallista syödään perinteisesti saman suuren lautasen ympärillä joko sormin tai ruokailuvälinein. Ruokaa jätetään aina tarkoituksellisesti siltä varalta, että paikalle saapuu vieras tai ystävä. Senegal onkin tunnettu *terangastaan*, jakamisesta. On hyvin epäkohteliasta syödä jotain ilman että tarjoaa muille. Jos lounaan tai illallisen yhteydessä minulla oli tummaa leipää, tuli minun jakaa se muiden kanssa. Ja kun sen eksoottinen maku ei miellyttänyt kaikkia, jotkut jättivät ruisleivän palasen syömättä. Oli sydäntä raastavaa katsoa, kuinka kelpaamaton ruisleivän palanen päätyi koiralle tai lampaalle.

Senegalissa yhdessäoloon kuuluu kiinteästi musiikki ja toisten kanssa iloitseminen. Musiikki ja erityisesti sen rytmi ovat keskeinen osa afrikkalaista elämää. Musiikki on läsnä jokapäiväisessä elämässä; sitä kuulee kadulla, naapurista, autoista. Ei ole mitenkään epätavallista nähdä ihmisiä kadulla tanssimassa ja laulamassa keskellä kirkasta päivää. Kerran tuttavani, joka oli paikallisen oppaan kanssa ostoksilla, kutsuttiin erääseen kampaamoon, jossa tanssittiin. Muutamana neliömetrin suuruudessa kampaamossa tunnelma oli katossa, vaikka tanssimiselle ei ollut oikein edes tilaa. Paikallisilla on tapana toivottaa kenet tahansa kadulta tanssiin mukaan kutsumalla heidät juhliinsa ja soittamalla heille musiikkia. Kokemus oli tuttavalleni hyvin yllättävä ja mieleenpainuva. Hän ihmetteli, kuinka Afrikassa on aina aihetta juhlintaan ja kuinka paikalliset ottavat ilon irti pienistä tavallisista arjen hetkistä.

Matkani aikana tein paljon uusia ja hyvin kasvattavia havaintoja ja koin ikimuistoisia hetkiä. Matkani tarkoitus oli avartaa näköpiiriäni ja oppia uutta. Yhtenä matkani päätavoitteista oli kuitenkin aineiston keruu pro graduani varten.

Sini Fabre paikallinen tyttö reppuseässään

Kuvat: Johanna Nurmi, Emilia Melasuo ja Niina Kärkkäinen

teksti Sini Fabre

MAININTA: Kursivoidut kohdat ovat suoria lainauksia kirjoittajan matkapäiväkirjasta.

TAIDETERAPIAN OPISKELUA SYYRIN SUKUSEURAN STIPENDIN TURVIN

Olen helsinkiläinen ravitsemusterapeutti ja kuvataiteilija. Toimin puolipäiväisenä ravitsemusterapeuttina Lastenklinikan syöpäosastolla, sekä 10 vuoden ajan olen ohjannut terapeuttisia kuvataideryhmiä kahdessa lasten huostaanottokodissa ja yhdessä lastenkodissa.

Sukuseuran stipendin turvin opiskelin yhden jakson Logoart-terapian kurssilla Perheniemen opistolla. Lisäksi osallistuin Taideteollisen korkeakoulun täydennyskoulutuskeskuksen järjestämälle Taideterapian opintojaksolle syksyn -05 ja kevään-06 maanantaisin klo 17-20.30. Siitä kertyi 8 op.

Taideteollisen koulutukseen kuului jokaisella kerralla omaa työskentelyä sekä töiden jakamista ryhmän kanssa. Lisäksi siihen liittyi kirjallisuus-referaattien tekemistä, sekä kirjallinen että kuvallinen päättötyö.

Taideterapiasta:

Taideterapiatilanteessa kuvien tekeminen johtaa kontaktiin oman tiedostamattoman kanssa. Kuvan tekeminen on väline päästä sisäiseen todellisuuteen. Sen kautta voi avautua uusia mahdollisuuksia tavoittaa elämän ja mielen sisältöä, jota on vaikea pukea sanoiksi. Kuvan kautta ihminen lähestyy kiellettyä, unohtunutta, hylättyä tai tuntematonta itseään terapeutin tukemana. Voi kertoa asioita, joita ei muuten pysty kohtaamaan. Itsetuntemuksen kasvussa on tärkeää tekijän itsensä tulkinta kuvastaan, ei ulkopuolisen selitys kuvalle. Oman luovuuden löytäminen taiteen tekemisen ja siinä onnistumisen kautta antaa voimaa ja vahvistaa itsetuntoa. Maalaamisessa purkautuu tunteita ja latautuu energiaa. Sen avulla voi luoda omaa elämäänsä uusiksi.

Kuva on myös dokumentti, johon voi palata myöhemmin. Se voi myös olla niin täynnä vihaa ja pahoja asioita, että se on pakko hävittää.

Taiteisiin eläytymällä ihminen voi kokea syviä inhimillisiä tunteita ja työstää elämäänsä kuuluvia iloja ja suruja.

Mielikuvat ovat kaikkien ihmisten tärkeä voimavara. Erityisesti ihmisen ollessa ylikuormitettu tai sairas mielikuvat köyhtyvät. Kuvataideterapia on yksilöllisesti tai ryhmässä toteutettuna yksi keino toipumisen tiellä. Luovaksi kasvamisessa oleellista on riippumattomuus ja itseluottamus, lapsenomainen usko itseen. Luovuutta on siellä, missä ihmistä kuunnellaan, missä hänelle annetaan aikaa ja missä hän saa myös erehtyä.

Kun nuoruus katoaa, luovuus jää. Se säilyy elämän loppuun asti.

Muutama kuva viime talven taideterapian opintojaksolta seuraavalla sivulla.

Ulla Vesander

SUKU - SUKUSEURA

Me, Fredrica ja Matti Syyrin jälkeläiset olemme heidän sisarustensa jälkeläisiä kolmannessa ja neljännessä polvessa ja hajaantuneet ympäri maata. Ovatpa jotkut löytäneet itsensä ulkomailtakin. Avioliittojen kautta sisarukset olivat hajaantuneet Turun ympäristöön, mutta yhteydet heidän keskenään kuitenkin säilyivät siitäkin huolimatta, että yhteyksien pito silloin oli varmasti paljon vaivalloisempaa ja monimutkaisempaa, kuin tänä päivänä.

Silloinen yhteyden pito rajoittui kyläilyihin, jotka jo sinällään olivat tapahtumia. Matkat tehtiin hevosella ja vierailut kestivät. Saattoivat kestää jopa muutamia päiviä. Myöhemmin, kun autot ilmestyivät kuvaan, vierailutkin nopeutuivat. Kirjeet tietenkin olivat myöskin tärkeällä tilalla hoitamassa sukulaisten välistä yhteyden pitoa. Valitettavasti näitä kirjeitä ei ole jäänyt montakaan jälkipolville luettavaksi.

Varmimmin suku oli koolla häissä, syntymäpäivillä, ja hautajaisissa. Sota aikana yhteydenpito lisääntyi ja säilyikin melko vilkkaana vielä rauhan tultuakin. Seuraava sukupolvi kuitenkin taas vieraantui kaukaisimmista sukulaisistaan. Tähänkin varmaan yhtenä osatekijänä oli voimakas muuttoliike.

Tämä huomattiin monenkin suvun piirissä ja ryhdyttiin perustamaan sukuseuroja, jotka kokoaisivat yhteen toisistaan vieraantuneet suvun jäsenet. Vanhimmat sukuseurat ovat jo yli puolivuosisataa sitten perustettuja.

Silloin jo jotkut osasivat ajatella asioita tulevaisuuden, eikä ainoastaan menneisyyden näkövinkkelistä. Oivallettiin, että tulevien sukupolvien on helpompi ponnistella eteenpäin elämässään, jos olisi vähäisintäkään tietoa juuristaan. Vuosien varrella kuitenkin moni sukulainen oli päässyt katoamaan ja kadonneen sukulaisten olinpaikan selvittäminen herätti sukututkimuksen suureen suosioon ja lähes jokainen sukuseura on kiinnostunut suvun jäsenten vaiheista ja usein löytyy myöskin innokas sukututkija joka kaivaa tietoja paneutumalla arkistojen kiemuroihin.

Tärkeänä koetaan myöskin tämän päivän tietojen tallentaminen. Huomenna se on jo historiaa. Jokaisen olisi syytä katsella ympärilleen ja huomataksaan jotakin sellaista, mikä ehkä olisi sukututkimuksen kannalta mielenkiintoista, toimittaisi sen sukuseuran tietoon.

Tässä tapauksessa olisi korvaamatonta saada vanhempiemme ja isovanhempiemme muistelot talteen. Tänä päivänä, kun nauhurit ovat yleisiä, saataisiin vielä kertojan äänikin taltioitua. Tällainen "haastattelu" ei kuitenkaan käy käden käänteessä. On varattava aikaa ja tilanteeseen sopiva paikka. Kysymykset on syytä valmistella etukäteen, jotka oikein esitettynä saattavat poikia monta muuta mielenkiintoista tietoa esiin.

Kun tällaiset kootut tiedot saadaan nivottua yhteen, on koossa suvun historia yksissä kansissa. Jos vielä on löydetty suvun valokuvat tunnistettu, puhumattakaan tämän päivän valtavasta kuvamateriaalista (kaikilla digikamerat) otetut, varsinkin sukuun liittyvät kuvat, ennen kuin ne lähetetään "digitaivaaseen", olisi syytä tallentaa ja tarvittaessa siirtää suvun historian käyttöön. Koottuun historiikkiin asetettuna oikeisiin kohtiin kuvat tuovat asiat vieläkin läheisemmäksi.

Varmasti nyt joku saattaa kysyä: minkätähden moinen "hössötys"?

Kun kaikki koottu tieto on saatu yksien kansien sisään on tullut esiin pieni katkelma suvun historiaa. Tällainen teos on verraton lahja, kun suvussa juhlitaan merkkivuotia, tai halutaan muistaa ulkomailla asustavia suvun jäseniä.

Olkoonpa koottu aineisto miten vaatimaton tahansa, se kuitenkin sen lisäksi, että se kertoo kyseisen suvun vaiheet, siinä varmasti tulee myös esiin laajempaa historiaa. Joskus jopa valtakunnan historia saattaa liittyä jonkun suvun haaran vaiheisiin.

Samalla se on verraton tietoteos suvun nuorille jäsenille, jotka kaipaavat tietoa juuristaan ja haluavat niistä tietoa oppiakseen tuntemaan taustansa, ja usein ei ole enää sellaisia, jotka kertoisivat omia muistojaan. Vanhemmilta tietenkin voisi kysyä, heillä vaan taitaa olla niin kiire, etteivät ehdi paneutua lasten kysymyksiin.

Tällaisia ajatuksia Suku Sukuseura sanapari herätti. Toivottavasti se herättää ajatuksia lukijan mielessä ja toivottavasti siitä joku saa "ahaa" elämyksen ja ryhtyy tositoimiin.

Matti Saarinen

SUKUSEURAN KOTISIVUT

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseuralle on avattu uudet kotisivut. Ne löytyvät netistä: www.syyrinsukuseura.com Seuran Vebmasterina toimii Matti Saarinen, joka on rakentanut sivut seuran käyttöön. Sivut ovat sukuseuran käytössä: Kotisivuille voi lähettää tietoja suvun tapahtumista, ottaa kantaa asioihin, esittää omia ideoitaan ja enne kaikkea osallistua sukuseuran toimintaan. Käymällä kotisivuilla tiedät mitä sukuseurassa tapahtuu.

Syyrin Taatan keppi

ILTAPÄIVÄRETKI RUNEBERGIN AIKASEEN LIETON

Tulomaljat Nautelan puistossa

Syyrin suku kokoontui kesäkuisena sunnuntaina 2006 kauniiseen Nautelan kartanolle, jonka pöydät notkuivat ihania kotitekoisia ruokia. Ennen ruokailua nelisenkymmentä suvun jäsentä hiljentyi kuuntelemaan Marja-Riitta Perttulan pitämää tervetuliaispuhetta. Kun kaikki olivat ihastelleet 1700-luvun loppupuolella rakennettua vanhaa kartanoa ja syöneet itsensä kylläisiksi, Marja-Riitta Perttula kertoi näytelmästään, Liedon historiasta ja Runebergistä. Ennen kahvitarjoilua kartanon emäntä kertoi kartanon historiasta ja nykypäivästä. Nautelan kartanolta matka jatkui Nautelankoskelle, josta oli huikeat näkymät Aurajoelle. Jatkoimme matkaa 15 hengen voimin Marja-Riitta Perttula oppaanamme kohti Liedon kesäteatteria. Matilda Ihamuotila -säätio tarjosi meille onnekkaille sisäänpääsyn sekä väliajalla kahvit runebergintorttuineen.

Nautelan Kartanon emäntä Merja Jokila kertoo talon historiaa

Marja-Riitta Perttulan kirjoittama näytelmä *Runeberg ja Liedon susi* kertoo 19-vuotiaasta J.L. Runebergistä, jonka tehtävänä on kesällä 1823 opettaa pappilan viehättäviä tyttäriä. Samoihin aikoihin Venäjältä saapuu iso paha susi, joka mullistaa kaiken. Vaaniva susi nimittäin näkee kaiken, kuulee kaiken, ja kun se laulaa, olet mennyttä miestä! Professori A. J. Laguksen perhe tarjoaa Runebergille Liedosta kotiopettajan paikkaa. Runeberg ajautuu ensimmäisiin lemmeleikkeihinsä mutta joutuu pian suden saavuttua Liedon seuduille vaarallisiin sankaritöihin. Hanna Paateron ohjaamassa näytelmässä yhdistyvät hienosti Liedon paikallinen ja Suomen kansallinen historia. Sysäyksen näytelmän kirjoittamiseen Perttulalle antoi Martti Klengen kirjoittama kirja *Poliittinen Runeberg*, joka julkaistiin Runebergin juhlavuoden kunniaksi.

J.L. Runeberg ja Katkon krouvari

Sigrid ja Anders Laugus Runeberg saapuu Liedon pappilaan

Marja-Riitta Perttula on nykyään eläkkeellä oleva äidinkielen, historian ja yhteiskuntaopin lehtori, jolle kirjoittaminen on lähellä sydäntä. Hän on kirjoittanut noin kymmenisen näytelmää, mainittakoon Liedon koululaitoksen 100-vuotisjuhlissa esitetty komedia *Talonpoikaisjärkevä* (1983) ja Liedon Lions -klubin 40-vuotisjuhlissa esitetty *Vanhalinnan Esteri ja hänen karjakkonsa* (2004). Kirjoittamisen lisäksi hänen harrastuksiinsa kuuluvat muun muassa teatteri, lukeminen, kuntoilu sekä näyttelemisen, jolle hän on nykyään omistautunut kokonaan. Hän nimittäin näyttelee nyt tulevana kesänä Liedon teatterissa ensi-iltansa saavassa *Täällä Pohjantähden alla* -näytelmässä.

Marja-Riitta mieltää kirjoittamisen omaksi alakseen. Hän aloitti näyttelemisen nuorena mutta siirtyi vähitellen kirjoittamiseen. Hän kokee kirjoittaneensa aina johonkin tarkoitukseen. Kirjoittaessa tärkeätä on jännityksen ylläpitäminen loppuun saakka. Kokeneena draamatekstien kirjoittajana Perttula painottaa, kuinka tärkeätä on ryhtyä kirjoittamaan heti aamusta. Kirjoitusprosessiin on vaikea päästä mukaan, jos alkaa siivota tai lukea lehteä. Se etenee vaihe vaiheelta, ensin kirjoittaa tunnin, jonka jälkeen on pidettävä luova tauko. Kirjoittamisvaihetta edeltää luku-urakka, jonka aikana Perttula kerää tietoa tapakulttuurista ja tulevan näytelmän henkilöistä. Vaikka aineiston kerääminen on Marja-Riitta Perttulan mukaan oikein mukavaa puuhaa, itse kirjoittaminen voi tuntua tuskaiselta, sillä päässä pyörivät juonenpätkät pitää punoa yhteen.

Runeberg ja Liedon susi pyöri viime kesänä jo toista kesää Liedon kesäteatterissa. Sen lisäksi näytelmä valittiin Seinäjoelle harrastajateatterien kesätapahtumaan 56 hakijan joukosta. Marja-Riitta Perttula ei ole yllätynyt näytelmän hyvästä menestyksestä, sillä se on hänen mukaansa "hyvä teksti, jolla on hyvä ohjaaja". Ei ihme, että näytelmä on saanut osakseen suurta suosiota. Näytelmän kirjoittaja on tehnyt paljon taustatyötä sekä ohjaajan että

näyttelijöiden kanssa luennoimalla Runebergin aikaisesta tapakulttuurista, henkilöistä ja historiasta. Koska näytelmän aihe on jonkin verran vieras yleisölle, Perttula haluaa esittää ja kertoa Liedon menneistä ajoista, jotta se tulisi lähelle katsojia. Hän haluaa tutustuttaa katsojat omaan menneisyyteemme ja kertoa sen ristiriidoista.

Hanna Paatero ohjaaja (vas)
Marja Riitta Perttula näytelmän kirjoittaja

Perttulan uusin näytelmä *Agricola ja Se Uusi* on opetushallituksen tilaustyö yläkouluun ja lukioon. Se viittaa tässä Uuteen testamenttiin sekä uskonpuhdistukseen. Perttula on sovittanut näytelmänsä nuorison makuun; pakanalliset jumalat esitetään räpin tahdissa lavalla. Näytelmässä on paljon laulua ja runoa, nekin räpin muodossa, sekä tietenkin rakkautta; Agricola avioituu Birgitta Olavintyttären kanssa. Näytelmän musiikin on säveltänyt Jouni Lehtonen.

Teksti: Sini Fabre

Kuvat: Matti Äärilä

MAUNULAN HISTORIAA

Varhaisin maininta Maunulasta löytyy vuodelta 1456, jolloin Heikki Maunula toimi lautamiehenä Maarian kärkeillä. Kylän nimi on aikojen saatossa kirjoitettu muodoissa Magnula, Maunla, Maurla ja Maunula. Uuden ajan alussa 1540 Maunulan kylään kuului kaksi taloa, joista toisen nimenä vähän myöhemmin oli Pulkka. Maunula kuului 1600 - luvulla Hans Klärckille, jolta molemmat talot peruttiin 1680 ja ne siirrettiin amiraliteetin hallintaan. Talojen isäntinä olivat veljekset Erkki ja Pekka Tuomaanpojat, 1700-luvun alussa kylän kahden talon verot menivät Turun läänin jalkaväkirykmentin käyttöön. Itätalo mainitaan hetken everstiluutnantin palkkatilana ja Länsitalo oli puolestaan Häppilän Ylitalon arugmenttitala. Molemmat talot saivat oston kautta takaisin perintöoikeutensa Itätalo 1871 ja Länsitalo 1750. Maunulan kylä pysyi kaksitaloisena aina 1900-luvun vaihteeseen asti.

Maunulan Itätalon omistajana vuonna 1847 mainitaan Johan Gustaf Henriksson. Vuoden 1909 - 1911 henkikirjoissa mainitaan, että Maunulan talon kohdalla tuolloin asuneen Juho Markus Saari, Frans Palin (tuli Kuusistosta) Edvin Grönlund, Mikko Markkula Turusta. Henkikirjoista ei kuitenkaan täysin ilmene, ovatko kaikki miehet omistaneet talon vaiko muuten vain merkitty asukkaiksi. Talot yhdistyivät, kun JuhoMarkus Saari omisti talon 3.3.1904 -4.6.1908, jolloin hän myi talon Länsitalon isännälle Frans Palinille. Maunulassa on tehty isojaon täydennys 1908, jolloin Maunulan Itä- ja Länsitalon omisti Frans Palin. Maunulan isäntäparina mainitaan myöskin Frans Fredrik Lohikoski ja vaimonsa Ida Lydia Lohikoski 25.10.1915. Ypäjäältä tulleet Karl Oskar Mattila ja Ida Mattila ostivat tilan 100 000 markalla 22.11.1917. Frans Oskar Jaakkolalta ja hänen vaimolta Elsa Gunilla Jaakkolalta.

"Aviopuolisot Mattila ovat kuuluttaneet puheenalaisen tilan sekä niihin saaneet kolme moitteetonta huudatusta, ensimmäisen 1918 syyskäräjissä lokakuun 16 päivänä, toisen kuluvan vuoden talvikäräjissä maaliskuun 28 päivänä ja kolmannen näissä käräjissä tämän lokakuun 8 päivänä, joista ensimmäinen huudatus on yleisölle tiedoksi annettu sekä lakituvan ovelle naulatulla ilmoituksella että kuulutuksella kärjäkunnan kaikissa kirkoissa."

Maarekisterissä Itä- ja Länsitalo mainitaan erillisinä taloina vielä 1960-luvulla. Maunulan nykyinen päärakennus on rakennettu 1907. Se rakennettiin kumpareelle, jossa aiemmin oli ollut talon riihi. Vanhin tilan rakennuksista on 1810 rakennettu kellari, jonka ulkoseinään on vuosiluvun lisäksi hakattu Itätalon silloisen isännän Anders Simonssonin nimikirjaimet (ASS).

Katri Matilda ja Johan Hemming Äänilä

Veljekset Johan Hemming ja Oskar Mikael Äärilä Ruskon Merttelästä ostivat yhteisesti huutokaupalla Maarian kunnan Hirvensalon luodolla myynnissä olleen Maunulan talon maanviljelijä Karl Oskar Mattilan ja hänen vaimonsa Ida Karoliina Mattilan omistaman Itätaloniminen osa N=1² Itätalon taloa ja länsitalon tila N= 2 molemmat Maunulan kylässä Hirvensalon luodolla Maarian pitäjässä. Veljekset tekivät korkeimman tarjouksen 235,500 markkaa maaliskuun 30 päivään 1921. Talo myytiin ilman irtaimistoa lukuun ottamatta Piiju nimistä tammaa, eikä sitä saanut talosta vieraalle luovuttaa. Tämän lisäksi kauppaa seuraa sähköjohdot rakennuksissa, korkkimatot, lisäikkunat ja palokalut.

Johan Äärilä osti veljeltään Oskarilta Toisen puolen Maunulan tilasta tammikuun 25 päivänä 1926. sovitusta 35,000 markan kauppahinnasta. Kauppa vahvistettiin virallisesti kuulutuksella, toimitettiin lakituvan ovella sekä kaikissa käräjäkunnan kirkoissa. Tämä varmasti johtui siitä, että hän oli menossa naimisiin ja hänet vihittiinkin 25.3.1926 Katri Matilda Kaveniuksen kanssa.

MAUNULAN TORPAT

Maunulan varhaisimmat torpat ovat 1700-luvun lopulta. Länsitalolla oli kruunun venemiehen torppa ja Itätalolla rakuunatorppa. Lisäksi pitäjän räätälin Johan Nordbergin asunto sijaitsi Maunulan mailla. Ruonala niminen torppa perustettiin Maunulaan 1800-luvun alkupuolella ja 1840-luvulla kylään kuului myös Majamäen torppa.

Maunulan talon torppa oli myöskin Paattisilla Korson korvessa olevat Kuuselan korpipalstat vuokrattiin työmies Matti Emil Jaloselle asuntopaikaksi ja maanviljelyksen harjoittamista varten 50-vuodeksi 14.3.1916 alkaen.

VUOKRAVÄLIKIRJA

Täten vuokraamme työmies Matti Emil Jaloselle asuntopaikaksi ja maanviljelyksen harjoittamista varten Kuuselan korpipalstat, jotka sijaitsevat. Korson korvessa ja kuuluu omistamamme Maarian pitäjän Hirvensalon Maunulan kylän Itätaloon N=1² ja Länsitaloon N=2 Itätaloon kuuluvan palstan pinta-ala on 2,920 ha, josta peltoa 0,190 ha ja Länsitalon kuuluvan pinta-ala 4,730 ha josta peltoa 0,900ha, seuraavilla ehdoilla ja välipuheilla:

1. yllämainittua aluetta saa vuokraaja hoitaa ja rakentaa vapaasi.
2. Kaikista aitausvelvollisuuksista mainitulla alueella vastaa vuokraaja, niin myös pitää kunnossa ne maantien osat, jotka nykyään ovat jaetut Paattisten maantielle Maunulan taloille tai vastaisuudessa jaetaan.
3. Vuokra-aika on 50 vuotta maaliskuun 14:stä päivästä v 1916.
4. Vuokraaja on oikeutettu luovuttamaan vuokraoikeudet jollekin hyvämaineiselle henkilölle.
5. Vuokramaksu on kaksikymmentä markkaa vuodessa, joka suoritettava joka vuosi ennen maaliskuun ensi päivää, sekä vuosittain kuusikymmentä (60) luutaa kolmekymmentä (30) suurempaa kaksikymmentä (20) pienempää ja kymmenen (10) riihiluutaa. Niitä on lähetettävä taloon vähempi määrä kerrallaan pitkin vuotta.
Rahassa maksettuna luudan hinta 25 penniä siis koko vuokrasumma rahassa kolmekymmentäviisi (35) markkaa.

6. Vuokra alueella olevaa metsää saa vuokraaja käyttää omiin tarpeisiinsa, mutta ei millään tavalla myydä.
7. Tämän vuokravälikirjan joita on tehty kolme kappaletta saa rekisteröidä meitä enempi kuulematta.

Frans F Lohikoski

Ida Lohikoski

Jussi ja Katri Äärilä myivät Maarian kunnan Paattisten korvesta pienviljelijä Evert Anselm Rauhalalle ja Hänen vaimolleen Tyyne Josefina Rauhalalle mainitun kunnan Hirvensalon luodolla omistamastamme Maunulan Itätalon tilasta erotettavaksi noin 7 hehtaarin suuruisen Kuusela-nimisen korpipalstan kaikkine puine ja pensaineen, sellaisenaan kuin ostajat ovat hallinneet aluetta vuonna 1916 helmikuun 24 päivänä tehdyn vuokravälikirjan nojalla.

Vuodesta 1941 Maunulan tilaa hoiti Johan Äärilän perikunta.
Tilan pellot ovat vuokraviljelyksessä.

1960 -luvun alussa tila jaettiin neljän perillisen kesken ja Leena Äärilä jäi asumaan Maunulaan ja asuu siellä edelleenkin.

Lähteet: Turun Maakunta museo (Sanna Kupila)
Maunulaan liittyvät asiakirjat

SUKUSEURAN JOHTOKUNTA:

Vasemmalta Ulla Vesander, Sini Fabre, Kyllikki Raatikainen varapuh.joht. Jukka Kahila puh.joht Matti Aärilä siht.
Istumassa: Sirkka Vainio, Kaija Kurkela, Riikka Isotalo rahast.hoitaja

ILMOITUS

Vuonna 2002 Helsingin Energian Sähkölaboratorio julkaisi 90 vuoden kunniaksi muistelmateoksen *Sähkön Taitajat*. Kirja kertoo Suomen vanhimman jakelusähkölaitoksen sähkölaboratorion historiasta sekä sähkölaboratoriossa työskennelleistä uranuurtajista ja heidän aikaansaannoksistaan. Ensimmäisessä luvussa "Neljännes vuosisataa Ihamuotilan aikaa" puhutaan Rikhard Ihamuotilan aikaansaannoksista. Siinä kerrotaan, kuinka tärkeän ja merkittävän työn Rikhard Ihamuotila on tehnyt Helsingin Energian Sähkölaboratoriossa.

HALUKKAAT VOITAT TIEDUSTELLA "SÄHKÖN TAITAJAT" HELSINGIN ENERGIAN KIRJASTOSTA.

FREDRICA JA MATTI SYYRIN SUKUSEURAN HALLITUS V 2006 -2007

JUKKA KAHILA
SUUNTAKUJA 3, 15870 HOLLOLA

PUHEENJOHTAJA
PUH:03-7804059 TYÖ 020 555512
GSM:040 8411739

KYLLIKKI RAATIKAINEN
PAKAISTENTIE 37, 21290RUSKO

VARAPUHEENJOHTAJA
PUH: 02 4322465
GSM:050 3759732

RIIKKA ISOTALO
Frantsinkatu 2a 5, 2040 TURKU

RAHASTONHOITAJA
GSM: 050 596 5220
EMAIL: riikka.isotalo@utu.fi

MATTI ÄÄRILÄ
MAUNULANTIE 53, 20900 TURKU

SIHTEERI
PUH:02 2580283 GSM: 040 7470026
EMAIL:matti.aarila@pp.inet.fi

SIRKKA VAINIO
PAAVAISTENTIE 7, 21290 RUSKO

PUH: 02 4322130 GSM: 0400 798 677

ULLA VESANDER
KUMPULANPORTTI 3 c 11, 00520 HELSINKI

PUH: 09 799915 GSM:050 3235433
EMAIL: uvesander@netti.fi

KAJJA KURKELA
MÄKITIE 9, 21430 YLISKULMA

PUH: 02 4875715 GSM: 040 861 8143

SINI FABRE
RUSTHOLLINKATU 4 A 3, 20880 TURKU

PUH:041 5480373
EMAIL: sifab@utu.fi

MATTI SAARINEN
POLKKOLANTIE 21, 21420 LIETO

WEBMASTER
PUH:02 4879427 GSM: 0400 82 9417
EMAIL: saarinen.matti@mbnet.fi

MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN HALLITUS

Timo Syrjänen
puheenjohtaja
Jääkärintie 10 a A 3
00150 HELSINKI
PUH: 040 7336186

Matti Ihamuotila
varapuheenjohtaja
Soopakantie 10
02820 ESPOO
PUH: 048635971

Anssi Aaltonen
Isännöitsijäntie 47 D 18
40420 JYSKÄ
PUH: 040 510128
Email: anssi.aaltonen@netti.fi

Heini-Maria Järvinen
Jaakontie 5
20540 TURKU
PUH: 0445799314

Heikki Kurkela
Keskustie 2 as 21
21420 LIETO
PUH. 040 7711486

VALTUUSKUNTA

Jaakko Ihamuotila
puheenjohtaja
Wäinö Aaltosentie 3 - 5 B
00570 HELSINKI
PUH: 09 621151

Erkki Kuivajärvi
varapuheenjohtaja
Elonkorjaajantie 7 B
33470 YLÖJÄRVI
PUH: 03 348241

Leena Ihamuotila - Fabre
Rusthollinkatu 4 a 3
20880 TURKU
PUH: 02 234 1506
Eeva Ilmonen
Koivikkorie 24
00630 HELSINKI
PUH: 09 754 1788

Jukka Kahila
Suuntakuja 3
15870 HOLLOLA
PUH: 03 780 4059
Email: jukka.kahila@huurre.com

Lauri Lehtovuori
Sinebrychoffinkatu 17 as 16
00120 HELSINKI
PUH:040 498455

Heta Muurinen
Hämeentie 68 A 8
00550 HELSIKI
PUH: 040 7683325

Jussi Äärilä
Laajasalonkaari 14 C
00840 HELSINKI
PUH: 09 698 7750
GSM. 0400 553978

Christina Muurinen
sihteeri
Luolapolku 4
21570 SAUVO
PUH: 02 473 0508

**SYJRINSUKUSEURAN SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS
2.9.2007 klo 12-16**

Suomenlinnassa Ravintola Cafe Chapman. Klo 16.00-17.00 opastettu kierros.
Ruokailun hinta 15 €/hlö. Alle 12 v. Ilmaiseksi.
Suomenlinnan lautan talviaikataulut ovat tiedossa 15.8.alkaen.

Ilmoittautumiset 31.7. mennessä: Jukka Kahila puh: 03-7804059, GSM 040 8411739
EMAIL: JUKKA.KAHILA@huurre.com

Matti Äärilä puh:02- 2580283, : GSM 040 7470026 EMAIL: matti.aarila@pp.inet.fi

Ulla Vesander puh: 050 3235433 EMAIL: uvesander@netti.fi

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

säännöt

I Sukuseuran nimi, kotipaikka ja tarkoitus

1§

Yhdistyksen nimi on Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura.

Kotipaikka Liedon kunta ja toimialue koko maa. Yhdistystä kutsutaan jäljempänä sukuseuraksi tai seuraksi.

2§

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa. Vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvaisuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.

3§

Sukuseura pyrkii toteuttamaan tarkoituksensa:

- järjestämällä yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkeilyjä ja muita seuran toimintaan liittyviä tilaisuuksia,
- keräämällä ja arkistoimalla sukua koskevaa tietoutta,
- selvittämällä ja auttamalla suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattamalla tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon,
- harjoittamalla sukuseuran tarkoituksensa edistävää julkaisutoimintaa, sekä
- pitämällä jatkuvasti luetteloa suvun jäsenistä.

II Seuran jäsenet

4§

Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka on Fredrica ja Matti Syyrin jälkeläisiä, tai avioliiton kautta on sukuun liittynyt.

5§

Sukuseuraan pyrkivän on ilmoitauduttava seuran hallitukselle, joka päättää jäseneksi ottamisesta.

Jäsenen, joka haluaa erota sukuseurasta, on ilmoitettava siitä kirjallisesti seuran hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka suullisesti seuran kokouksessa pöytäkirjaan merkittäväksi.

6§

Sukuseuran jäsenen tulee suorittaa varsinaisen sukukokouksen vuosittain vahvistama jäsenmaksu. Seuran hallitus voi myöntää vapautuksen jäsenmaksusta korkean iän, sairauden tai muun syyn aiheuttaman maksukyvyyn heikentymisen perusteella.

7§

Sukuseuran ainaisjäseneksi katsotaan jäsen, joka yhdellä kertaa suorittaa jäsenmaksun kymmenkertaisena.

8§

Seuran jäsenen alle 18- vuotiaat lapset voivat liittyä seuraan nuorisojäseninä, jotka ovat vapaat jäsenmaksusta ja joilla ei ole äänioikeutta seuran kokouksissa.

9§

Hallituksen esityksestä voi sukukokous kutsua sukuseuran kunniajäseneksi henkilön, joka on erityisesti ansioitunut seuran toiminnassa. Kunniajäsen on vapaa jäsenmaksusta.

10§

Sukuseuran jäsenistä tulee hallituksen pitää jäsenluetteloa.

III Seuran hallitus

11§

Sukuseuran asioita hoitaa hallitus, joka valitaan varsinaisessa sukukokouksessa. Hallitukseen kuuluu vähintään kuusi (6) ja enintään yhdeksän (9) jäsentä. Hallituksen jäsenten toimikausi on kolme vuotta. Jos jäseniä on kuusi, heistä on vuosittain erovuorossa kaksi. Jos jäseniä on enemmän, erovuorossa on kahtena ensimmäisenä vuonna kolme ja kolmantena vuotena loput. Kahden ensimmäisen vuoden aikana erovuoroiset määrätään arvalla. Erovuorossa oleva jäsen voidaan valita uudelleen. Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä keskuudestaan tai ulkopuolelta sukuseuran sihteerin, rahastonhoitajan, sekä muut mahdolliset toimihenkilöt. Hallituksen puheenjohtajaa kutsutaan myöskin sukuseuran esimieheksi ja varapuheenjohtajaa myös seuran varaesimieheksi. Hallitus on päätösvaltainen, kun sukuseuran esimies tai varaesimies sekä vähintään kaksi muuta jäsentä, jos hallituksen jäsenmäärä on kuusi tai vähintään neljä jäsentä, jos jäsenmäärä on kuutta suurempi, on saapuvilla. Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Hallituksen kokouksissa on pidettävä päätöspöytäkirjaa.

12§

Hallitus voi keskuudestaan tai muista sukuseuran jäsenistä asettaa avukseen valiokuntia erityisten tehtävien hoitamista varten.

13§

Sukuseura nimen kirjoittavat sukuseuran esimies ja varaesimies yhdessä tai jompikumpi heistä yhdessä seuran sihteerin tai rahastonhoitajan kanssa taikka sihteeri ja rahastonhoitaja yhdessä.

14§

Sukuseura voi toimintansa tukemista varten ottaa vastaan testamentteja tai lahjoitettua omaisuutta. Perustaa rahastoja sekä asianomaisella luvalla järjestää keräyksiä tai arpajaisia. Seura voi myös omistaa toimintansa kannalta tarpeellisia kiinteistöjä.

IV: Seuran tilit

15§

Sukuseuran tilit päätetään kalenterivuositain. Ne on annettava tilintarkastajille tarkastettaviksi viimeistään seuraavan helmikuun kuluessa.

Tilintarkastajien lausunto tilien ja seuran hallinnon tarkastuksesta on annettava hallitukselle viimeistään seuraavan maaliskuun aikana.

V. Seuran kokoukset

16§

Sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään hallituksen kutsusta sen määräämässä paikassa ja määräämänä aikana vuosittain huhti - syyskuun kuluessa. Kokouksesta ilmoitetaan seuran jäsenille vähintään neljä viikkoa aikaisemmin kutsulla, joka on julkaistu sanomalehdissä tai annettu tiedoksi kirjeellä.

Ylimääräiseen sukukokoukseen kutsutaan seuran jäsenet hallituksen toimesta sanomalehti-ilmoituksella tai kirjeellä vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta.

17§

Sukukokoukselle valitaan puheenjohtaja ja sihteeri sekä kaksi pöytäkirjan tarkastajaa. Kokouksessa todetaan sen laillisuus.

Varsinaisessa sukokokouksessa päätetään seuraavista asioista:

- 1) hyväksytään edellisen vuoden toimintakertomus,
- 2) hyväksytään edellisen vuoden tilit ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.
- 3) vahvistetaan hallituksen laatima alkaneen kalenterivuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio,
- 4) valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
- 5) valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa tarkastamaan alkaneen kalenterivuoden tilejä ja seuran hallintoa.
- 6) Päätetään alkaneena kalenterivuotena kannettavan jäsenmaksun suuruus, sekä
- 7) päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista.

18 §

Sukokouksessa on jokaisella sukuseuran läsnä olevalla jäsenellä, joka on suorittanut edellisen vuoden jäsenmaksunsa, yhtäläinen äänioikeus.

Kokouksen päätökseksi tulee se mielipide, jonka hyväksi useimmat äänet on annettu, ellei näissä säännöissä edellytetä määräenemmistöä. Jos äänet menevät tasan, voittaa se mielipide, jonka

puolesta kokouksen puheenjohtaja on äänestänyt. Äänten ollessa vaaleissa tasan määrätään tulos arvalla.

VI, Sääntöjen muuttaminen ja seuran purkaminen

19§

Päätös sääntöjen muuttamisesta tai sukuseuran purkamisesta voidaan tehdä vain, jos sitä on kannattanut vähintään kaksi kolmannelle äänestyksessä annetuista äänistä. Sukuseuran purkamista koskevan päätöksen tekemiseen vaaditaan sama äänten enemmistö kahdessa perättäisessä suvun kokouksessa, jotka pidetään vähintään kahden kuukauden väliajoin.

20§

Jos sukuseura purkautuu, viimeisessä sukokouksessa on päätettävä seuran omaisuuden käyttämisestä seuran tarkoituksella edistävällä tavalla. Sukuseuran arkisto on luovutettava valtionarkistolle tai Varsinais-suomen maakunta-arkistolle.

21§

Kaikessa muussa noudatetaan yhdistyslain voimassa olevia sääntöjä.

SISÄLLYSLUETTELO

Hyvät sukuseuran jäsenet	1
Sihteerin pallilta	2
Opintomatka senegaliin.....	3
Taideterapian opiskelua syyrin sukuseuran stipendin turvin.....	8
Suku - sukuseura	10
Sukuseuran kotisivut	11
Iltapäiväretki Runebergin aikaiseen Lietoon	12
Maunulan historiaa	16
Sukuseuran johtokunta.....	20
Ilmoitus.....	20
Fredrica ja Matti Syyrin sukuseuran hallitus v 2006 -2007	21
Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallitus ja valtuuskunta	22
Vuosikokouskutsu	24
Fredrica ja matti syyrin sukuseuran säännöt	25